

Korfbraller

Het glossy magazine van SKV Amsterdam

Editie 33

Welkom

Lieve lezers van de Korfbraller,

voor jullie ligt de drieëndertigste editie van de Korfbraller! Er was even een kleine radiostilte na de grandioze zomerditie, maar we hebben weer veel goeds voor jullie in petto!

Want nog niet zolang geleden is de ALV geweest. Wie zit er nu eigenlijk in welke commissie? En wie is nu eigenlijk onze voorzitter?? In deze Braller maak je goed kennis met de commissies (bladzijde 22), en zul je alle kanten/gezichten van Job leren kennen (bijna elke bladzijde in deze heerlijke braller).

We hebben weer een aantal nieuwe leden die staan te popelen om zich voor te stellen. Ga hiervoor snel naar bladzijde 6. Ook zijn we in grote getalen afgereisd naar de toernooien (bladzijde 12 en 28) en hebben we in september een gruwelijk gekke seizoensopening gehad (bladzijde 18).

De quotes ontbreken uiteraard nooit (bladzijde 16), we hebben een heerlijk foto-recept voor je in petto (bladzijde 30) en er staat bij DOOS weer veel moois op het program (bladzijde 34).

Dan rest ons alleen nog te zeggen:

Veel leesplezier!

namens de Redactie

Colofon

Eindredactie
Frances Doderer

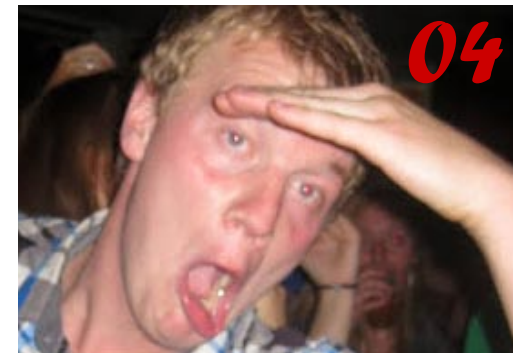
Redactie
Daniel Webb
Maaïke Posthuma
Frances Doderer

Mailadres
redactiekorfbraller@hotmail.com

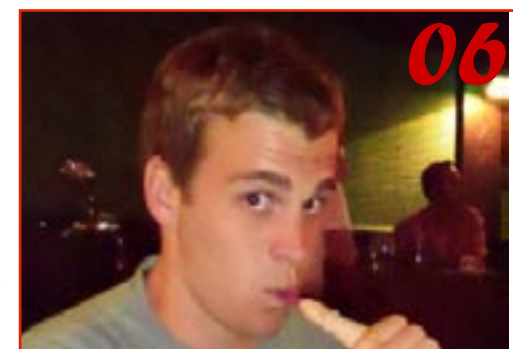
Inhoudsopgave

Editie 33

Van de voorzitter

Nieuwe leden stellen zich voor

Borrel fotocollage

Melmac toernooi

Van de voorzitter

Hallo SKV'ers

Als ik de leesvolgorde van de Korfbraller een beetje ken, maakt het eigenlijk niet meer uit wat voor opmerkingen ik hier ga maken. Iedereen heeft de foto's en mogelijke quotes vast al gelezen, wat voor mij inhoudt dat ik waarschijnlijk niet meer serieus genomen wordt.

Toch, voor degene die het gemist hebben of toch van voor naar achter lezen, sinds de ALV is er een nieuw bestuur aangetreden! Marit, Frank, Evelien, Angela en ik gaan er voor zorgen dat ook dit jaar weer een fantastisch SKV jaar wordt. En als je het mij vraagt is het nieuwe seizoen al goed begonnen. Met twee onwijs gezellige toernooien, in Nijmegen en Tilburg, is de befaamde foto collectie weer goed bijgevuld. Degenen die hopen dat het een fata morgana was, ik moet je teleurstellen, **it did happen!** Er kan dus nog vele maanden nagepraat worden over de bierkantus, de outfitprijs en een mooie kwartfinale plek in Tilburg. Wil je volgende keer mee kunnen praten over alle ins en outs tijdens het toernooi? Zorg dat je erbij bent op het Hippotoernooi in Maastricht.

Met het competitie team zijn we, zoals dat hoort bij SKV, het seizoen wisselvallig begonnen. Een aantal mooie overwinningen werden afgewisseld met een zwaar bevochten gelijk spel en drie zure nederlagen. Ondanks wat slechte scheidsrechters, blessures en wat ongelukkige bananenschillen op het veld is het team tevreden over de eerste wedstrijden. Samen met de nieuwe coach Matthijs gaan ze er in de zaal weer flink tegen aan!

Ook DOOS heeft alweer de eerste activiteiten georganiseerd. We hebben niet dezelfde angsten ervaren als in een reuzenrad, maar de Amsterdam Dungeon betekenden voor velen meer dan genoeg adrenaline!

Voor alle nieuwe leden, welkom bij SKV! Jullie staan op het punt te gaan genieten van je eerste Korfbraller, ik zal jullie niet langer ophouden.

Veel lees en kijk plezier!

Job de Vries
De voorzitter

DE GRABBELTON: 5 VRAGEN AAN....

WAT WIL JE LATER WORDEN ALS JE GROOT BENT?

Aarde en Econoom, maar wat dat dan precies is moet ik nog achter komen tijdens de rest van me studie. Het liefst dan ook nog Aarde en Econoom ergens in Australie of Nieuw-Zeeland!

WAT IS JE MOOISTE SKV-HERINNERING?

Er zijn veel mooie SKV - herinneringen, ik zou niet weten waar ik moet beginnen. Me eerste contact met SKV, spelletjes spelend in het park, me eerste keer op stap met SKV of me eerste toernooi. De meeste van deze herinneringen zijn echter sterk vertroebeld door menig alcoholische versnapering. Ik denk dat daarom het Lustrum weekend in Berlijn mij het langst bij zal blijven van alle SKV-mijlpalen.

HOE VAAK BEN JE VERLIEFD GEWEEST?

Heel vaak, dat kost me niet zo veel moeite.

HOE OUD WAS JE TOEN JE ONTGROEND WERD?

13 jaar jong.

PIEMELS OF BORSTEN?

Borsten als ik dan toch moet kiezen.

MET WIE ZOU JE BINNEN SKV (NOG) EEN BESCHUITJE WILLEN ETEN?

Ja waar zou ik beginnen? Maaike altijd al natuurlijk, maar dan is er natuurlijk ook Franka of misschien toch Marit? Nee ik denk dan toch Evelien, maar als die niet wil zou ik het aan Angela vragen of Jorien. Maar nu we het er toch over hebben, Frances of Kim willen natuurlijk al een tijdje een beschuitje eten met mij? Nee ik ga niet tussen een vriendschap in staan, misschien dan toch Silke? Nee daar woon ik mee samen, Josine misschien wel? Of wacht misschien Elske, Lieke, Nicole of Eelke.. HELP, ik kan niet kiezen.... Ik ga het één van de nieuwe leden vragen!

WELKE VRAAG ZOU JE DE VOLGENDE KANDIDAAT STELLEN?

Welke maatregel zou je als voorzitter van SKV als eerste willen doorvoeren?

Nieuwe leden stellen zich voor 1/2

Hoi SKV-ers

Of ik wat over mezelf wil schrijven? Ja prima, maar als je dan gaat nadenken over wat je eigenlijk over jezelf te vertellen hebt valt dat vies tegen.

Op mijn 11e ben ik begonnen met korfbal bij het mooie SKF. Helaas kreeg ik op mijn 16e te maken met mijn eerste knieblesure. November 2006 was de eerste kijk operatie een feit, de uitslag: meniscus aan gort en mijn voorste kruisband afgescheurd. Voorlopig dus geen korfbal meer. In maart 2009 heb ik me laten opereren om de kruisband te reconstrueren en het veldseizoen september 2009 stond ik te popelen om weer te gaan trainen. In de zaal werd het tijd om weer wedstrijden te gaan spelen, helaas was mijn andere knie het daar niet mee eens. Bij de eerste competitiewedstrijd scheurde ik ook bij mijn linker knie de voorste kruisband af. Na een MRI scan en weer twee operaties drukte de dokter mij op het hart om maar beter niet meer te korfballen. Voorlopig alleen nog maar trainer/coach zijn dus.

En daar zijn we nu, 5 jaar later en ik sta weer heerlijk in het veld. Stom? Misschien wel, maar als de korfbalkrie-bels je eenmaal in beslag nemen, kan je daar niet meer tegenin gaan. Gelukkig gaat het nu helemaal goed en zijn mijn knieën het er ook weer mee eens dat ik aan het korfballen ben.

Nog kort wat over mij: Ik ben dus Nikie, 24 jaar en kom uit Veenendaal, maar woon nu alweer twee jaar in Amstelveen, op het welbekende Uilenstede. Ik ben nu voor het 5e jaar bezig met mijn bachelor Biomedische Wiskunde en kan blij meedelen dat het einde nu toch eindelijk in zicht is! Ik wil zeker geen master wiskunde gaan doen, maar wat ik dan wel wil weet ik ook nog niet precies. Verder speel ik piano, fitness erg veel, speel vaak spelletjes, kook graag en houd ik uiteraard best van een drankje. Zoals je aan de foto kunt zien, heb ik mijn eerste toernooi inmiddels al mogen meemaken en er gaan zeker nog vele toernooien volgen!

Liefs Nikie.

Ooowww, Leuk een stukje over mezelf schrijven!!!

Dit doe ik uiteraard met veel plezier omdat mijn leven zodanig interessant is dat ik daar pagina's over door kan zeuren.... Bij de meeste mensen sta ik niet bekend om mijn uitgebreide, genuanceerde manier van uitleggen, maar ik kan een poging doen!

Ik ben 21 jaar en ben geboren en getogen in het prachtige Groningen. Nadat mijn broer en zus ook beiden waren gaan korfballen, was het voor mijn ouders wel zo praktisch dat ik dat ook ging doen, dat scheelde weer tijd op de zaterdag! En zo geschiedde dat ik met 7 jaar voor de eerste keer het korfbalveld van ROG op stapte. Gezien het feit dat ik nu 21 ben en nog steeds korfbal zou je kunnen zeggen dat dit een geslaagde beslissing was.

Na een half jaar reizen door Australië en Nieuw-Zeeland werd het toch echt tijd om aan een studie te gaan beginnen. Welke studie dat dan moest worden was nog twijfelachtig, maar met de woorden doe maar Sociologie in Groningen heb ik mijn vader het inschrijfdoolhof van DUO ingestuurd.

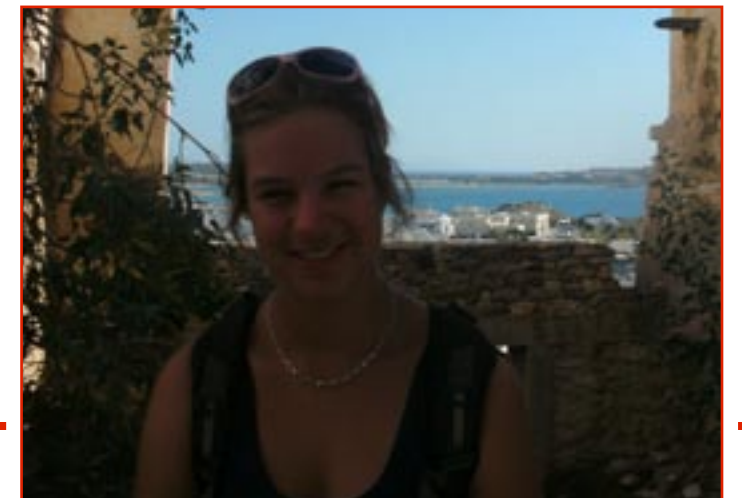
Zo gezegd, zo gedaan ben ik vol goede moed begonnen te studeren. Tot nu toe bevalt het goed, maar zoals velen over mij zeggen 'had jij 6 andere studies gekozen dan was dat je ook goed bevallen'. Ik vind doorgaans alles leuk, zeker als ik er maar enigszins goed ik kan zijn....

Na twee jaar studie in Groningen kreeg ik de kans om een half jaar ergens anders te gaan studeren en waar kun je dat nu beter doen dan in onze eigen hoofdstad?? Zo ben ik dit jaar begonnen met een minor forensische criminologie aan de VU, om mijn sociologie studie in Groningen nog wat te verbreden. Helaas kan ik maar korte tijd van het Amsterdamse en het SKV leven genieten, want in februari moet ik terug naar Groningen om de rest van de studie af te ronden.

Tot zover de chronologische vertelselen over mijn leven. Wat er verder goed is om over mij te weten:

- Wordt door veel mensen gezien als bot, lomp en bezitter van een ochtendhumeur
- Daarentegen wordt mijn eerlijkheid vaak gewaardeerd
- Vreselijke hekel aan gezeur en gedoe
- Roddelen (liefst niet schadelijk) is mijn leukste tijdverdrijf
- In beginsel tegen vaste relaties (dat geeft toch alleen maar gedoe!)
- Kan in beschonken toestand licht agressief worden

Vera

Nieuwe leden stellen zich voor 2/2

Hey allen,

Net als de vele nieuwelingen voor me, is mij gevraagd een stukje te schrijven waarin ik mijzelf introduceer. Allereerst mijn naam, ik heet Rutger Henrik Schuiling. Ja mijn ouders vonden het nodig om mijn doopnaam te vernoemen naar mijn Opa. Ben 22 jaar en kom uit Hoogeveen. Hier ben ik geboren en ook opgegroeid en heb ik geleefd tot mijn 22ste. Rond mijn 7de levensjaar ben ik op korfbal gegaan. Dit kwam omdat mijn beste vriendje destijds, en nog steeds een goede vriend, erop zat en ik het op schoolkorfbal ook wel heel erg leuk vond om te doen. Ik kwam in de F1 van Thrianta en heb het uiteindelijk geschopt tot het 2de van Thrianta. Altijd aardig op niveau gespeeld en veel vrienden, mijn vriendengroep bestaat uit veel (oud)korfballers, gemaakt.

Tussen het sporten door studeerde ik Logistiek en Economie op het HBO in Zwolle (Windesheim). Deze opleiding haalde ik, wat ik nog steeds een wonder vind, in 4 jaar. Ik was toen 20 en had eigenlijk nog weinig juk aan het leven van de werkende man. Via via kwam ik toen bij het begrip 'pre-master', dus dit maar gaan doen in Groningen. Een pre-master Supply Chain werd het. Ging heel goed, maar helaas hadden ze daar het vak wiskunde en haalde ik deze op 3 tiende niet. Tjah toen wist ik even niet wat ik moest. Of werken, of nog iets anders.

En dat 'iets anders' kwam er toen in de vorm van een pre-master in Amsterdam. Aangemeld, toelatingsexamen gehaald en dus druk opzoek naar een kamer in Amsterdam. Bleek, zoals verwacht, erg lastig. Maar na de eerste college week vond ik dan toch een kamer in de mooiste wijk van Nederland: DE BIJLMER ;). Daar woonende had ik toch wel zin om wat aan korfbal te doen en nieuwe mensen te leren kennen. Ff googlen op studentenkorfbal amsterdam en voila ik kwam bij SKV terecht. Heb direct een mailtje gestuurd en nu 4 trainingen en 1 wedstrijd verder bevalt het me erg goed. Hoe ik ben en dergelijke zullen jullie zelf maar moeten ontdekken, wel kan ik alvast verklappen dat ik ook wel van een feestje houdt en erna uit kijk om mijn eerste toernooi mee te maken ;).

(Gaarne geen gezeik over spellingsfouten ;)

Dit ben ik!

Of ik mezelf via de Korfbraller voor wil stellen. Ja, tuurlijk, geen probleem, was mijn eerste reactie! Om dan vervolgens te beseffen dat een (na wat ik gehoord heb) sappige, glossy Korfbraller natuurlijk niet zit te wachten op wat standaard, vaak saaie, persoonsgegevens. Bij een kennismaking geef ik dan weer liever niet alle gênante feitjes over mezelf bloot, zoals die ene keer dat je tijdens training je trainingsbroek uit doet om er vervolgens achter te komen dat ik er geen kort broekje onderaan had. Of dat je het liefst met je trappers verticaal trapt met je voeten op de korte kant en van kerstliedjes in de zomer houdt... Zo kan ik helaas nog wel even doorgaan met doordegrondzak-verhalen, maar nee.. Korfbalverenigingen hebben volgens mij vaak een gezonde, gezellige roddelklap, dus laten we het dan toch maar bij die saaie statistiek-en houden waarmee de doorsnee student zichzelf beschrijft: Leeftijd (20), studie (2de jaar psychologie), favoriete plekje Amsterdam (Albert Cuyp), hobby's (muziek maken en luisteren, naar concerten en voorstellingen gaan, reizen, fotografie, etc). Maar wat voor jullie natuurlijk veel interessanter is om te weten is alles over mij & het hoe, wat, waarom van het korfballen!

Het begon allemaal als klein meisje toen ik een jaar of 7 was. Ik heb altijd bij Ritola in Zuidlaren gespeeld. En nee, om maar meteen even de vaak voorkomende misvattingen uit de wereld te helpen: Dit ligt niet onder Laren, maar in Drenthe en Berend Botje is een man en geen beer...

Met een korfbalfamilie word je zelf ook vrij snel besmet met het virus en na één enkele training speelde ik mijn eerste wedstrijd. Na mijn allereerste doorgelaten doelpunt werd snel de regel: "Blijf altijd tussen de korf en je tegenstander in staan" snel ingefluisterd en ging het al een stuk beter. Ik heb vele jaren fanatiek wedstrijden gespeeld. Langs de lijn een nog fanatiekere familie, die harder schreeuwden dan de coaches ("Kom op Maartje!!!").

Voordat ik hier in Amsterdam ben komen wonen heb ik eerst een tussenjaar genomen. Ik heb in Sri Lanka en Mongolië in weeshuizen gewerkt. Ik sliep in gastgezinnen en heb een hoop van Azië kunnen zien.

Vorig jaar heb ik in het USC gefitnesst, maar tussen alle mensen die vrijwillig binnen op een loopband gaan rennen en alle net iets te gespierde mannen voelde ik me toch niet helemaal thuis. Ik miste een bal en de gezelligheid van een teamsport! Zodoende ben ik nu dus eindelijk na 2 jaar weer aan het korfballen en bij SKV terecht gekomen! Ik was bij mijn eerste training bang dat ik geen bal meer kon vangen en geen korf zou raken, maar volgens mij is korfballen net zo als zwemmen en fietsen en leer je het niet meer af!

Gea-marit!

Keizerscup - Nijmegen

15 en 16 september was het weer hoog tijd voor het eerste toernooi na de zomervakantie. Vele SKV'ers zaten nog in de vakantiesferen en slechts enkele fanatiekelingen durfden de strijd om de prijzen, bij de Keizercup, aan.

Maaike, Josine, Angela, Stefan, Vera en Marit maakten zich klaar voor de lange treinreis naar Nijmegen. Al snel zat de sfeer er goed in en ook de buren in de trein konden lekker meegenieten van onze prachtige verhalen. Na een welkomshotje werd het haar gestijld, een "little pony" gecreëerd, blauwe pruiken opgezet, de lipjes getuit en voorzien van foute roze lippenstift voor het thema "Jopen in de tropen: phoney with my little pony", om zo in stijl de dansvloer te betreden. Kannetjes bier bleven komen, de knietjes werden gebogen, jij bent alles alles alles in één! werd fanatiek meegezongen en toen ook nog dubstep gedraaid werd kon de avond helemaal niet meer stuk.

Wat we voorafgaand aan de vele biertjes niet wisten was dat er 's nachts nog een kleine nachtwandeling naar de slaaplocatie gemaakt moest worden wat nu, heel wat kannetjes bier later, wel een kleine avondvierdaagse leek. Nadat Maaike en Josine ook nog naar de verkeerde locatie werden gestuurd werd er een korte powernap gehouden op de straat. Uiteindelijk, hoe weten we niet meer, wisten we toch de kerk, onze slaaplocatie, te bereiken.

De volgende ochtend werd er voor de eerste wedstrijd heerlijk ontbeten met tosti's zodat we de eerste wedstrijd sterk konden beginnen. De rest van de dag hebben we fantastische prestaties geleverd op (en buiten) het korfbalveld zodat we gelukkig als tweede vereniging al de taart mochten uitzoeken. Ons eenmaal misselijk gegeten aan de lekkere taart konden we ons, moe maar voldaan, weer opmaken voor een lange reis terug naar Amsterdam!

groetjes, Marit

Het competitieteam

En toen zat de eerste helft van het veldseizoen er alweer op! Gelukkig maar, want de laatste paar weken begon het toch echt te koud en vooral te nat te worden voor een lekker potje korfballen. Nu we zowaar een hele week geen trainen, wedstrijden, borrels of andere activiteiten hebben, is er voor mij alle tijd om een stukje voor de korfballer te schrijven over hoe het competitieteam heeft gepresteerd.

Terugkijkend op de afgelopen twee maanden kan ik wel zeggen dat het een erg afwisselende eerste helft veld is geweest met wisselende resultaten. Zo wonnen we de eerste wedstrijd van DTS met 16-12, speelden we een sterke wedstrijd tegen SDO, de titelkandidaat, maar verloren we helaas onnodig van SEV. Hoe dit laatste heeft kunnen gebeuren is tot op de dag van vandaag een raadsel, want we speelden zeker geen slechte wedstrijd. Na een heuse knokpartij tegen het altijd zo vriendelijke Vlug & Vaardig, wat de nodige slachtoffers heeft geëist, besloten we het de avond voor de wedstrijd tegen MIK op een zuipen te zetten om de pijn enigszins te verzachten. Dit was duidelijk de juiste tactiek, want met een kater ging het scoren ineens veel makkelijker. Wel jammer dat dit alleen in de eerste helft het geval was. Gelukkig kwam het fluitsignaal net op tijd en wonnen we met 13-9. De wedstrijd die volgde, daar wil ik het liever niet over hebben...dus we gaan snel door met het noemen van de laatste wedstrijd, de thuiswedstrijd tegen Argus. Ondanks de enorme regenbuien die dag, waren er veel supporters! Dankzij hun aanmoediging, goed spel van onze kant en soms niet zo goed spel aan de kant van Argus, werd een mooie 12-3 overwinning behaald!

Met een mooie vierde plaats op het veld gaan we vol goede moed de zaal in en hopen we daar in ieder geval een plekje in de top drie te bemachtigen!

Groetjes, Elske

Peter weet het beter

DEADLINE!

HET IS PIKKEDONKER BUITEN. NAAST JE STAAT EEN HALFLEGE ZAK HUISMERK-CHOCOLADEPINDA'S. MISSELIJMAKENDE KRENGEN, MAAR ETEN HOUDT JE TENMINSTE WAKKER. JE ZUCHT, TYPT 3 ZINNEN EN GAAPT EEN KEER. HOE LAAT IS HET EIGENLIJK? HALF 4 'S NACHTS? PFF... DAN BEN JE DUS AL ZEKER 17 UUR ACHTER ELKAAR AAN HET TYPEN. LOGISCH DAT JE JE ZO ELLENDIG VOELT. KOFFIE KAN JE NIET MEER ZIEN, JE HEBT GEEN HONGER, JE BENT NIET EENS HEEL MOE. KOMT VAST DOOR DE CAFEÏNE. JE VOELT ALLEEN DIE VERVELENDE MISSELIJKEID VAN DE HUISMERK-CHOCOLADEPINDA'S. EN EEN GEVOEL VAN LEEGTE. STRAKS, ALS JE EINDELIJK KLAAR BENT MET DIE STOMME DEADLINE, DAN KAN JE WEER SLAPEN. LANGZAAM DWALEN JE GEDACHTEN AF, EN KOMT ER GEEN ZINNIG WOORD MEER UIT.

IK HEB EEN HARDGRONDIGE HEKEL AAN DEADLINES. HET WOORD ALLEEN AL: DEADLINE. HAAL JE DE GESTELDE TIJD NIET, IS HET GEWOON KLAAR MET JE LEVEN. IK KRIJG DAAR ALTIJD HET BEELD BIJ DAT JE IN EEN DICHTE AUTO ZIT EN LANGZAAM OP EEN RAVIJN AFRIJDT. JE HEBT MAAR BEPERKTE TIJD OM DE AUTO TE LATEN REMMEN, MAAR DAT KOST ONTZETTEND VEEL MOEITE.

OORSPRONKELIJK WAREN DEADLINES OOK ECHT DODELIJK: ZE WERDEN GEBRUIKT IN GEVANGENISSEN. WIE ZICH BUITEN EEN BEPAALDE GRENS BEGAF WERD DIRECT OVERHOOP GESCHOTEN. DE KUNST VAN HET JEZELF MANOEUVREREN TUSSEN VERSCHILLENDE DEADLINES IS OM VANTEVOREN EEN INSCHATTING TE MAKEN IN DE BELANGRIJKHEID VAN DE DEADLINES. DE ENE DEADLINE IS TENSLOTTE MINDER DODELIJK DAN DE ANDERE: BIJ DE ENE DEADLINE WORDT JE MET EEN KLAPPERTJESPISTOOL BESCHOTEN, EN BIJ DE ANDERE IS HET RAVIJN ZO DIEP DAT JE ER NIET EENS AAN MOET DENKEN OM NIET OP TIJD OP DE REM TE GAAN STAAN.

JE GEDACHTEN KEREN TERUG NAAR HET FLIKKERENDE SCHERM VOOR JE. DE ZAK HUISMERK-CHOCOLADEPINDA'S IS BIJNA LEEG. INMIDDELS IS HET KWART OVER VIER. ALS ZELFS HET MISSELIJMAKENDE GRAAIVOEDSEL OP IS WORDT HET ECHT TIJD OM IN BED TE GAAN LIGGEN, DE WEKKER 4 UUR LATER TE ZETTEN EN DAARNA WEER VERDER TE SCHRIJVEN. MET EEN BEETJE GELUK RED JE HET OM VOOR 15 UUR 'S MIDDAGS KLAAR TE ZIJN. VERVOLGENS DE KORFBALLER-REDACTIE EEN BERICHTJE STUREN DAT DEZE COLUMN IETS LATER KOMT DAN 'VOOR VRIJDAG', ZOALS WAS BELOOFD. EN DAN MAAR HOPEN DAT DE COLUMN-DEADLINE SLECHTS EEN KLEIN KULTJE IS, IN PLAATS VAN EEN DODELIJK DIEP RAVIJN...

Quotes

Franka naar Fran: jij hebt echt een dikke lul!

dat was mijn
lekkere gezicht

Kim: hoe nat kwam jij op het
station aan?

Karlijn: ik was aan het soppen man!

Peter: Oh was ik maar homo,
dan had ik dat gezeik niet!

Fran: ik ben echt een hoer qua kappers,
ik heb heel amsterdam gehad.

Franka: Frank heeft een hele dikke
opblaasbare!
Met van die tuitjes!

Marit: Nee!
Niet nóg meer mensen op mij!

Daniel: ik vond jouw feestje erg leuk!
Rutger: ja, je was wel erg foetsie he?

Samen met Elske wordt een eerdere stapavond besproken:
Silke: jaaaa zo doe ik normaal nooit hoor! Alleen eigenlijk...altijd

Daans spreekkaravaan

ben jij nog een
backdoorvirgin?

Daniel: ken je het spel 'ontdek je dingetje' ?

Daniel: leuke vakantie gehad?
je bent lekker gekleurd!

Frances: ja, dankjewel

Daniel: ja, dat zie ik aan je
wenkbrauwen.

Daniel: toen ik dj was, was er een
meisje die in mijn kont kneep.
Maar toen ik me omdraaide en
mijn gulp opendeed, keek ze
raar.

Daniel na bezoek Amsterdam Dungeon:
in de spiegelkamer liep ik tegen iemand op en toen zei ik 'sorry'.
Toen bleek het mijn eigen spiegelbeeld te zijn.

12 dappere zielen in de amsterdam dungeon

HET WAS EEN DRUILERIGE ZONDAGMIDDAG, DE IDEALE DAG VOOR DE DOOD.

TWAALF DAPPERE ZIELEN STAPTEN NIETSVERMOEDEND EEN KERK IN AMSTERDAM BINNEN. ZIJ KONDEN ALLEEN MAAR DENKEN AAN DE GEZELLIGE SEIZOENSOPENING DIE ZE TEGEMOET GINGEN. TOCH? EEN DER HELDEN BEGON HET EEN EN ANDER TE VERMOEDEN TOEN DE TWEE MANNEN IN HET GEZELNSCHAP OP HET SCHANDBLOK TEBECHT KWAMEN EN DE ORGANISATIE EEN AFGEHAKT BEEN IN HANDEN KREEG, VIER BIJEN ERBIJ EN VERVOLGENS WERD HET EEN HEUSE SLACHTPARTIJ...

GEHAVEND EN WEL KONDEN ONZE HELDEN TOCH NOG DE AMSTERDAM DUNGEON BINNEN. DAAR WERDEN ZE GEMARTELD MET HET APPARAAT WAAR DE ZIN 'HAKKIE TAKKIE WEG IS ZAKKIE' VAST VANDAAN KOMT EN WERDEN ZE VERKOCHT DOOR EEN ZIELENVERKOPER. MAAR VREES NIET ER IS EEN ZWART SCHAAP GEVONDEN. HET IS NAMELIJK ALLEMAAL JOB ZIJN SCHULD! WIE VERBROUWEN WE NIET? JUUST, JOB! HIJ LIET IMMERS DE KANONNEN AFGAAN EN OOK HET ANKER WAS NIET VEILIG IN ZIJN HANDEN. TOT OVERMAAT VAN RAMP LIET HIJ HET VOC SCHIP ZINKEN EN MOESTEN DE MOEDIGE STRIJDEBS VLUCHTEN NAAR DE KAMER VAN 'DE DOKTER'.

LINDA KON NIET HET NIET MEER AANZIEN EN KOTSTE DE BOEL ONDER EN TERWIJL DE URINE UIT DE BLAAS VAN HET LIJK NOG AFDROOP VAN DE DAPPEREN, WERD EEN NIEUWE SCHULDIGE GEVONDEN. EEN BEETJE ZIEK IN HET HOOFD OK, MAAR NAAKT BONDDANSEN OP DE DAM OM EEN VUUR WAAR JE KIKKERS INGOOIT... MET ALS IDEE HET VINDEN VAN EEN NIEUWE MAN? FRANKA, ZO WAN HOPIG BEN JE NOU OOK WEER NIET TOCH?! EN DAN KIM, TSJA KIM, SCHULDIG!

NA OOK DE GEEST VAN EEN VERBRANDE HEKS EN DE PEST WONDER BOVEN WONDER OVERBLEEFD TE HEBBEN, SCHOTEN DE HELDEN IN EEN WAGENTJE DE KERK WEER UIT EN VOOR ZE HET WISTEN ZATEN ZE OP HET TERRAS VAN CAFE DE JAREN... DE SCHRIK ZAT NOG AARDIG IN HUN BENEN EN NIEMAND SNAPTE HOE IEDEBEEN NOG KON LEVEN. MET EEN SMAKELIJK BIERTJE PROOSTEN ZE OP HET LEVEN!

GIRUWELGROETEN, LINDA

Commissies 2012-2013

Het nieuwe korfbalseizoen is weer begonnen. De ALV met de bestuurswissel is allang weer achter de rug. Maar...wie moet je nu aan zijn of haar jasje trekken voor jouw vragen/problemen/opmerkingen of als je zelf in zo'n commissie wilt?

Zie hier, de commissies op een rijtje!

Bestuur:

- Job (voorzitter)
- Marit (secretaris)
- Frank (penningmeester)
- Evlien (assessor PR)
- Angela (toernooicoördinator)

Raad van Advies:

- Jelle Hengstmengel
- Franka
- Jorien

Website:

- Maaïke
- Marit
- Nicole

TOCO:

- Elske (voorzitter)
- Angela
- Franka
- Jorien

Reiscommissie:

- Elke (voorzitter)
- Marit
- Frank
- Josine
- Stefan

PR:

- Evelien (voorzitter)
- Daniel
- Franka

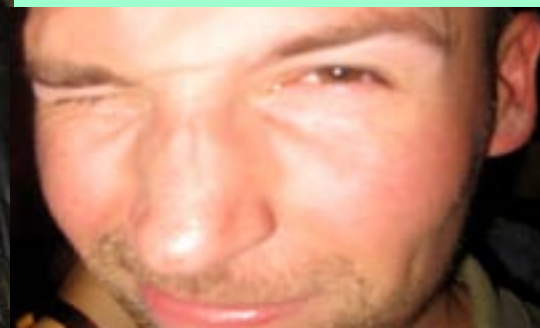
DOOS:

- Kim (voorzitter)
- Frances
- Silke
- Josine

Redactie:

- Frances (Eindredactrice)
- Daniel
- Maaïke

HET TESTPANEL TEST KAPPERS

Dit jaar gaan we het testpanel anders aanpakken. Geen etenswaren of drank dat getest wordt. Wij vertrouwen erop dat we jullie genoeg tips hierover hebben gegeven en om eerlijk te zijn: onze smaakpapillen verdienen wel even wat rust. Maar wat wordt er dan nu getest?? Dingen in en rondom Amsterdam die je als student zeker nodig zal hebben. Onze eerste test is hierbij: kappers! Want het motto bij alles (een flinke regenbui, uitglijden op de stoep) is toch altijd: als je haar maar goed zit!

Welke criteria zullen wij bij deze test toepassen?

Uiteraard letten wij op: de klantvriendelijkheid, of we zonder afspraak geknipt mogen worden, goed uitziende werknemers (je kijkt toch steeds naar dat mens in die spiegel) en last but not least...het eindresultaat!

Frances trok aan het kortste lootjeseind, en moest alle kappers ondergaan. Hierbij lieten we steeds hetzelfde knippen: pony bijwerken en dode puntjes weghalen.

Kapper numero 1: Your Hairstylers

We beginnen in bij Your Hairstylers. Deze zaak ziet er qua interieur netjes (zeg: duur!) uit, maar de klantvriendelijkheid is al gelijk top: je jas wordt aangenomen, je krijgt een kopje koffie of thee aangeboden en.. ik word gelijk geholpen! Er werd niet gevraagd of ik mijn haar gewassen wilde hebben (dit werd dus ook niet gedaan) en ik werd gelijk in de knipstoel gekwakt. Ik werd geknipt door een erg vriendelijke, mannelijke rasAmsterdammer die vanaf minuut 1 mijn oren van mijn hoofd kletste en steeds om mijn stoel heen huppelde. Of ik nog naar de Amsterdam GayParade ging. Hij had zelf zijn glitterpak alweer bij de stomerij vandaan gehaald. Hij liet mij tussen het 'laagjes-knippen' door zijn mooie boxershort zien en verklaarde dat er een gaatje zat, precies bij zijn piemel. Grinnekend werd er even geknipoogd dat dit eigenlijk geen probleem was. Zo vroeg op de ochtend en nog voor mijn 1e kopje koffie, echt heerlijke informatie! Na een half uurtje stond ik weer buiten.

Schade: behalve een wat gammel hoorvlies van het getetter in mijn oor: E32,50 (knippen, drogen en een "lekker plakkerig spulletje" in mijn haar)

Pluspunten: heerlijke koffie en ponygarantie. Jaja..dat bestaat dus: je kan gratis je pony bij laten knippen als je een paar weken daarvoor nog bij hen bent geweest. Helemaal top!

Kapper numero duo: Pieter Pas

Wat weekjes later gingen we naar Pieter Bas. De rood met gele gevel schreeuwt KNIPPEN, 12,50!! Van de buitenkant ziet de zaak er uit als een slechte shoarmatent. Van binnen valt het gelukkig mee. Wel zijn alle medewerkers niet groter dan 1,5 meter. Het klikken van de naaldhakjes klinkt best geruststellend. Ik moet eventjes op mijn beurt wachten, maar wordt dan in een stoel geplempt (geen wasbeurt) door een meisje die eruit ziet als 14.

Voordat ze überhaupt een lok van mijn haar heeft aangeraakt, handelt ze eerst nog wat pingetjes, whatsappjes en smsjes af. Met haar collegaasje naast ons wordt menig mannelijk schoon en one-night-stands besproken. Ik weet niet zeker of de oudere meneer die naast mij en knipbeurt krijgt de gesprekken volgt, of dat hij zijn gehoorapparaatje heeft uitgezet. Tussendoor vraagt het meisje gelukkig nog wel hoe en wat ik wil hebben. Ze vraagt me ook of ik weleens haarmaskers gebruik, want dat is goed tegen dode haarpunten. Snel kijk in de spiegel, naar het veel te vaak geföhnde, piekerige, gespleten blonde haar van de kapster zelf. Ik knik zoiets wat in de buurt komt van een halve ja/nee. Waarbij ze me daarna een priemende vinger toewijst en zegt dat ik dat toch vaker moet doen. Vervolgens richt ze zich weer tot haar collegae. De klant die net heeft betaald en de winkel uitloopt, wordt gelijk besproken "Wat een rare klootzak was dat". Mijn kapstertje knikt instemmend bij de woorden van haar collegae. "Inderdaad een rare knakker".

Na 20 minuten sta ik met nat haar weer buiten de deur. Ik kijk nog even naar binnen, maar ik kan helaas niet uitvogelen of ze het over mij hebben.

Schade: E14,50. (knippen). Vervelend dat je in sommige filialen niet kan pinnen. Vanwege het goedkope knippen en het werken zonder afspraak heb je altijd wel wat wachtenden voor je.

Pluspunten: zowel locaties in Amsterdam centrum als in Amstelveen. Voor de mannelijke SKV'ers kan ik zeker de zaak op ceintuurbaan aanraden (het oog wil ook wat.. blond..). Als je niet zo van praten met kappers houdt, moet je hier zeker heen: die meiden kletsen vooral met elkaar over net gepasseerde klanten. Altijd fijn. Laatste pluspunt: je verliest ongeveer 3 kilo gewicht omdat je je doodsangsten zweet of je hoofd er ooit nog normaal uit gaat zien, met al dat geklets en gezwaai tussendoor. Maar gelukkig..het zag er 'normaal' uit.

Kappertje nummer 10 laatst: Hair XL

Deze zaak ziet er ook wat duurder uit: veel plekken, mooi verzorgd interieur. Het is rustig in de zaak, dus ik wordt gelijk geholpen. Ook hier wordt niet gevraagd of ik mijn haar gewassen wil hebben (wat is dat toch tegenwoordig??). Ik vraag er zelf naar en de vrouw die mij helpt begeleidt me naar de wasbakken. Ik lig meer dan 10 minuten met mijn nek in zo'n wasbak. Ze wast hardhandig en grondig. Heerlijk! Daarna mag ik in de kappersstoel vertellen hoe ik het geknipt wil hebben. Ik vertel dat ik graag een pony wil. Ze kijkt me ongelovig in de spiegel aan. Ik herhaal het nog eens ("ik wil graag weer een pony hebben"), wellicht heeft ze mij de eerste keer niet verstaan. Na een vreselijke onaangename stilte herhaalt ze mijn woorden: "een pony???" ... "weet, weet je dat zeker?" Nu is het mijn beurt om haar ongelovig aan te kijken. "Uhm ja..zeg ik. Ja, graag een pony". Vervolgens zegt ze met schouderophalen: "nou, oké. De klant is koning". Wat ongemakkelijk blijf ik kaarsrecht zitten. Door mijn hoofd schieten allerlei gedachtes: is een pony niet meer in? Wat is er zo gek aan? Knijpt ze dat serieus echt nooit? Of staat dat gewoon niet bij mijn hoofd? Loop ik nu al jaren voor aap met een pony op mijn voorhoofd?? Omg omg omg!! Gelukkig krijg ik een kopje koffie en bedaar ik wat. Ze knijpt mijn pony, waarbij deze zo ongeveer na de knipbeurt eindigt op mijn wangen. Ik vraag haar of er nog een stuk afmag, omdat ik zo toch echt niet zoveel kan zien. Ze gaat er nog eens met de schaar doorheen. Eindelijk heb ik weer zicht.

Schade: E37,00 (wassen, knippen, drogen, stylen). Verder moet ik zelf vragen of mijn haar gewassen mag worden, en vervolgens wordt mijn kapsel bij het knippen een soort van afgekraakt.

Pluspunt: koffie, snelle service en heerlijke hoofdmassage bij de wastafels.

Eindresultaat:

Voor elke kapper is er iets te zeggen. De een knijpt helemaal perfect, je krijgt er koffie en wordt behandeld als de prinses op de erwt, maar daar betaal je dan ook stevig voor. Bij de andere kapper sta je na één keer knippen met je wimpers alweer buiten op de stoep en suizen je oren van het geklets van de collega's. Het komt er dus op neer dat smaken verschillen.

En mocht je dit allemaal niets vinden. Je kunt altijd nog naar Kinky Kappers. Daar mogen de kappers namelijk zelf bepalen wat ze met je haar gaan doen (knalpaars met groen en de achterkant van je haar iets opgeschoren). Daar krijg je gegarandeerd nooit wat je graag geknipt wilt hebben, maar zeker wel een gek kleurtje of een niet-gedurfde coupe!

Of..het laatste redmiddel: zelf knippen....

Ps; Frances durft zich met haar huidige kapsel nog steeds in het openbaar te ver-tonen. Over en uit.

foto's van website www.google.nl (search: haar knippen)

Alph Trophy - Melmac toernooi

'Wat zal ik over Skunk schrijven.' zegt Marit. 'Ik moet Melmac schrijven.' zeg ik. Waarop Marit: 'Wat zou je niet over Melmac schrijven.' Gelijk heeft ze. Van Lieke-acties tot sms-jes met 'Voulez vous joué korfballe avec nous?', bleek dit jaar Melmac weer een legendarisch toernooi. Een recordaantal mensen mee (welgeteld 14) en een kersverse outfit-coördinator zorgde ervoor dat heel studierend korfballend Nederland weer even weet wie SKV Amsterdam is.

De sfeer zat er op de heenweg al goed in (ook al was de competitiewedstrijd niet om over naar huis te schrijven), en eenmaal compleet aangekomen, maakte ons entree (strak in 't Pingu-pak!) op de Biercantus een enorme indruk. Zoals Angela en haar behulpzame ouders flink wat tijd en moeite in de outfits hebben gestoken, zo glommen wij van trots toen we de outfit-onderscheiding in ontvangst namen.

Het unieke aan het Melmac-toernooi elk jaar is natuurlijk de Biercantus. Bach-cantates worden gezongen onder het genot van een biertje. Van een afstandje lijkt het één aaneengesloten monotoon geluid van tientallen mensen die zo snel mogelijk de liedteksten erdoorheen zingen, zodat de volgende biergieter besteld kan worden, maar in werkelijkheid voerde verbroedering en gezelligheid de boventoon. We zongen de sterren van de hemel, met klassiekers als The Pianoman, Wonderwall en Het Regent Zonnestrallen. Eenmaal uitgebralt, werden de camera's tevoorschijn gehaald en kon het dansen/rondrennen/bier-halen-en-bier-laten-jatten/foto's-maken/poseren-met-rode-glimmende-hoofdjes beginnen. Daarbij is het één-biertje-teveel-gehalte vrij hoog onder de verzameling vriendenfoto's, maar geen foto die niet het bekijken waard is.

Ook was, sinds een lange tijd, Biermeter SKV weer eens van de partij. Helaas moet ik hierbij gelijk mededelen dat hij het toernooi niet overleefd heeft, met daarbij de noot dat het einde van z'n leven wel turbulent was. Paal Centraal had het gemunt op Biermeter en ondanks al zijn pogingen om niet te worden gestolen of gemold te worden en de goede verdediging van zijn trouwe leden, mocht het niet baten. Biermeter SKV begaf het tegen het einde van de avond. De hele avond hebben we ons met z'n allen prima vermaakt op de dansvloer tot het tijd werd om te slapen, zo rond een uurtje of 23:00 u. (of was het nu 4:00 u.?). Het begon erg knuffelig te worden in de dans-/slaapzaal, wie met wie weten natuurlijk alleen de insiders, dus raadpleeg je bronnen voor de goede roddels.

's Ochtends om 8 uur werden we gewekt door de prachtige Mega Mindy-soundtrack, die ervoor zorgde dat iedereen vol energie zat om te gaan knallen die dag. In totaal vier wedstrijden te hebben gespeeld onder de naam SKV, waren velen van ons zo sociaal om met andere teams mee te spelen. Het werd een actieve, gezellige dag en we mochten op de achtste plaats eindigen, een ongeveer gemiddelde plek, gezien er 14 teams waren. Desalniettemin - gezondheid - sloten we de dag af met taart en brownies en besloten we dat dit weekend wederom ontzettend geslaagd was. We hebben met Melmac 2012 de lat weer hoog gelegd voor het volgende toernooi!

Maaike

ROOIE UI & CAMEMBERT QUICHE

1. Ingredienten

- Rode uien (4/5 grote)
- Bruine suiker (1 el)
- Bladerdeeg
- Citroensap (1 el)
- Camembert (100gr)
- Walnoten
- 3-4 Eieren.

2. smeer de schaal in met boter en plaats de bladerdeeg erin. deze gaan we eerst voorbakken zodat het later niet te veel gaat rijzen. plaats daarom wat bakpapier in de schaal en vul deze met iets zwaars om gewicht op de bladerdeeg te leggen (ik gebruik hiervoor spliterwten omdat ik deze steeds opnieuw kan gebruiken). plaats de schaal in een voorverwarmde oven van 180 graden, en laat 10 minuten bakken.

3. terwijl de bladerdeeg voorbakt is het tijd om de rode uien met wat olie in een pan te koken. Doe dit op een vrij lage hitte en voeg na enkele minuten de suiker en citroensap toe. laat het geheel karameliseren totdat de schaal weer uit de oven moet.

4. Gooi de gekarameliseerde uien in de schaal (nadat de erwten er zorgvuldig uitgehaald zijn!). ongeveer 2 cm diepte aan uien is perfect.

5. Sla de eieren goed door elkaar totdat ze niet meer overeind kunnen staan en voeg zout en een beetje peper hier aan toe. giet dit over de uien. bedek de quiche tot slot met stroken camembert en besprenkel met wat walnoothelften of brokkels of whatever.

6. Plaats de schaal in de oven en bak gedurende 20-25 minuten. de quiche is klaar wanneer de ei vast is en de kaas gesmolten is. serveer met salade en rode wijn. NOM NOM NOM!!! ;)

Errrrrr zijn er een paar jarig hoera hoera, dat kun je wel zien en dat zijn.....

1 november	Pomme Bruil	(24 jaar)
5 november	Miriam Uitenbogaard	(19 jaar)
3 december	Evelien Engwerda	(22 jaar)
9 december	Vera Hanewinkel	(22 jaar)
10 december	Frank Mijmans	(27 jaar)

Gefeliciteerd allemaal!!

0005- ACTIVITEITENKALENDER

<http://dickstolk.wordpress.com/2011/05/24/out-of-the-box/>

19 NOVEMBER

BIERPROEVEN

06 DECEMBER

BORRELBOWLEN

29 DECEMBER

OUDESINTERNEUWERKERSTKLAS

03 JANUARI

NIJEUWAARSBORREL

EIND JANUARI

GALA